

ΣΩΜΑ
ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ
ΜΑΡΤΙΟΣ 2004

ΤΕΥΧΟΣ 18

Προσκοπικά Βήματα

Τα παιχνίδια της γειτονιάς

ΦΥΛΛΟ ΕΡΕΥΝΑΣ

A. Παιχνίδια που γνωρίζω ο ίδιος, -ια: (ατομικά, ομαδικά, για αγόρια , για κορίτσια, μικτά, καθιστικά, κινητικά και οτιδήποτε άλλο.)

ΠΡΩΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

- α) Πώς λέγεται το παιχνίδι;.....
- β) Πώς παίζεται;.....
-
-
-
-

B. Παιχνίδια που έπαιζαν οι γονείς μου:

ΠΡΩΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

- α) Πώς λέγεται το παιχνίδι;.....
- β) Ποιος σου το είπε;.....
- γ) Σε ποια περιοχή της Ελλάδας το παίζανε αυτό το παιχνίδι;.....
-
- δ) Υπάρχει κάποια σχετική φωτογραφία να σου δανείσει;.....
- ε) Πώς παίζεται το παιχνίδι;.....
-
-
-
-

Γ. Παιχνίδια της εποχής του παππού και της γιαγιάς μου:

ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΠΡΩΤΟ

- α) Πώς λέγεται το παιχνίδι;.....
- β) Ποιος σου το είπε;.....
- γ) Σε ποια περιοχή της Ελλάδας το παίζανε αυτό το παιχνίδι;
-
- δ) Θα μπορούσε να 'ρθει στο σχολείο μας να μας δείξει ο ίδιος πώς παίζεται αυτό το παιχνίδι;.....
- ε) Πώς παίζεται το παιχνίδι;
-
-
-

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Α. Παιχνίδια του παππού και της γιαγιάς.

Κουτσό
Σπασμένο τηλέφωνο
Τζαμί
Τσιλίκι
Μπιζ

Β. Παιχνίδια του μπαμπά και της μαμάς.

Κρυφό
Μήλα
Σχοινάκι
Τα 12 ξυλάκια
Τυφλόμυγα

Γ. Παιχνίδια που γνωρίζουμε εμείς.

Αυγά
Ιεριχώ – Ιερουσαλήμ
Λεξούλες
Ρολογάς
Ψείρες

Α.1. ΤΟ ΚΟΥΤΣΟ

Παίζεται με ένα ή περισσότερα άτομα. Ζωγραφίζουμε στη γη ένα ορθογώνιο και το χωρίζουμε σε μικρότερα ορθογώνια ή τετράγωνα και τα αριθμούμε. Παίρνουμε κι ένα πλακάκι (τη γνωστή « σημάδα » που μπορεί να είναι και μια πλατειά πέτρα, κομμάτι μάρμαρο ή κεραμίδι ή ακόμη και ένα κοχύλι).

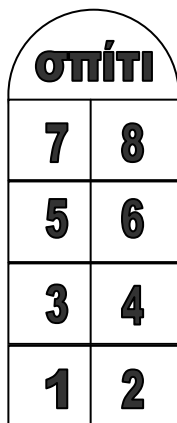
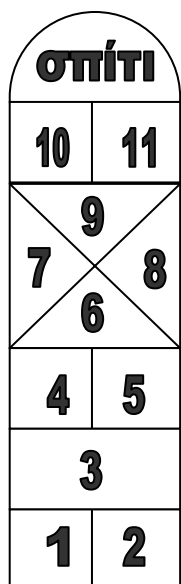
Το παιχνίδι αρχίζει ρίχνοντας τη « σημάδα » στο ορθογώνιο με το νούμερο ένα. Τώρα, πηδώντας με το ένα πόδι και κρατώντας το άλλο πάντα στον αέρα, πρέπει να κλωτσήσουμε τη « σημάδα » και να πάει στο ορθογώνιο με το νούμερο 2. Ύστερα πηδάμε κι εμείς εκεί. Συνεχίζοντας έτσι πρέπει να φτάσουμε μέχρι το τελευταίο αριθμημένο ορθογώνιο. Μετά παίρνουμε το δρόμο της επιστροφής με τον ίδιο τρόπο.

Κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού η « σημάδα » μας ή το πόδι μας δεν πρέπει να καθίσει (=ακουμπήσει) στις γραμμές του σχήματος. Αν συμβεί αυτό βγαίνουμε από το παιχνίδι και περιμένουμε να έρθει πάλι η σειρά μας.

Κερδίζει αυτός που θα τελειώσει χωρίς λάθη.

Το παιχνίδι αυτό έχει πολλές παραλλαγές.

Τα παρακάτω σχήματα δείχνουν διάφορους τρόπους που θα μπορούσε να παιχτεί το κουτσό.

A. 2. ΣΠΑΣΜΕΝΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ

Παίζεται με 6 και περισσότερα παιδιά .

Όλα τα παιδιά κάθονται στη σειρά ή σχηματίζουν κύκλο. Ο πρώτος λείει κρυφά μια λέξη ή μια φράση στο αυτί του διπλανού του και αυτός στον επόμενο και ο τελευταίος πρέπει να την πει δυνατά για να δουν αν έφτασε η λέξη σωστά μέχρι το τελευταίο παιδί.

A. 3. ΤΖΑΜΙ

Παίζεται με μπάλα, εφτά ή και εννιά κεραμιδάκια (ή πλατειές πέτρες) και πολλά παιδιά.

Χωρίζονται σε δυο ομάδες και αποφασίζουν ποια ομάδα θα παίξει πρώτη.

Στη μέση ενός κύκλου, που έχουν χαράξει στο έδαφος, τοποθετούν τα κεραμιδάκια το ένα πάνω στο άλλο. Σε μια απόσταση 5 – 10 μέτρων από τον κύκλο χαράζουν μια γραμμή και από αυτήν η ομάδα που παίξει πρώτη ρίχνει τη μπάλα για να ρίξει κάτω τα κεραμιδάκια. Πρέπει να ρίξει τουλάχιστον τα μισά (4 – 5) . Τα παιδιά της άλλης ομάδας είναι γύρω από τον κύκλο με τα κεραμιδάκια (σε απόσταση ασφαλείας !) .

Αν λοιπόν η πρώτη ομάδα ρίξει περισσότερα από 4 κεραμιδάκια τότε η δεύτερη ομάδα μετράει πρώτα μέχρι το 10 και ύστερα παίρνει την μπάλα και κυνηγάει τα παιδιά της πρώτης ομάδας, που έριξαν τα κεραμιδάκια, για να τα « κάψουν » με την μπάλα.

Αν το καταφέρουν φωνάζουν « τζαμί ! » και έχουν μια νίκη.

Αν η δεύτερη ομάδα, που έχει την μπάλα, «κάψει» όλα τα παιδιά της πρώτης ομάδας τότε παίζουν αυτοί και προσπαθούν να ρίξουν τις πέτρες.

Κερδίζει η ομάδα που θα κάνει πρώτη τρεις νίκες.

A. 4. ΤΣΙΛΙΚΙ

Παιζόταν από λίγο μεγαλύτερα από μας παιδιά (10 – 15 χρόνων) και ήταν λίγο επικίνδυνο. Τα παιδιά χωρίζονταν σε δυο ομάδες και χάραζαν στο χώμα ένα μεγάλο κύκλο. Είχαν ένα στρόγγυλο, λεπτό και μακρύ (60 – 70 πόντους) ξύλο που λεγόταν τσελίκι και ένα άλλο μικρότερο ξυλάκι (10 – 15 πόντους) που ήταν μυτερό και από τις δυο άκρες (σαν ξυμένο μολύβι) και λεγόταν τσιλίκι.

Το παιχνίδι άρχιζε όταν ο πρώτος παίχτης της μιας ομάδας έμπαινε μέσα στον κύκλο, άφηνε κάτω το τσιλίκι του και προσπαθούσε να το σηκώσει ψηλά χτυπώντας το σε μία από τις δυο μύτες του. Αν το κατάφερνε (μέχρι και τρεις προσπάθειες) έπρεπε όπως κατέβαινε το τσιλίκι να το χτυπήσει με όλη του τη δύναμη, με την τσελίκι, και να το πάει όσο πιο μακριά γινόταν. Τότε μετρούσε την απόσταση σε βήματα. Κάθε βήμα ήταν και ένας βαθμός. Αν δεν τα κατάφερνε και με την τρίτη προσπάθεια, έδινε την θέση του σε παίχτη της άλλης ομάδας.

Νικήτρια ομάδα ήταν εκείνη που συγκέντρωνε τη μεγαλύτερη βαθμολογία.

A.5. ΜΠΙΖ

Το παιχνίδι παίζεται αφού διαλέξουμε ποιος θα τα «φυλάει».

Το παιδί που τελικά θα τα «φυλάει» στέκεται στη μέση και κλείνει τα μάτια του. Φέρνει το ένα του χέρι διαγώνια το περνάει κάτω από το άλλο, ώστε να αγγίζει την πλάτη του και στέκεται ακίνητος, με την παλάμη του χεριού του προς τα έξω. Τα υπόλοιπα παιδιά μαζεύονται πίσω απ' αυτόν που τα «φυλάει». Με γέλια αποφασίζουν ποιος θα είναι ο «δράστης», ο οποίος χτυπά όχι και τόσο μαλακά την παλάμη του παιδιού που τα «φυλάει». Εκείνη τη στιγμή ανοίγει τα μάτια του και γυρνά στους υπόλοιπους. Όλοι οι άλλοι μαζί κάνουν θόρυβο παρόμοιο με ζουζούνισμα εντόμου «Μπιζζζζ...» ενώ κάνουν γύρω - γύρω τα χέρια τους με το δείκτη υψωμένο.

Αυτός που τα «φυλάει» μαντεύει ποιος είναι ο «δράστης».

Αν τον βρει παίρνει εκείνος τη θέση του και τα «φυλάει».

Αν όχι συνεχίζει να τα «φυλάει» το ίδιο παιδί.

B.1. ΚΡΥΦΤΟ

Αυτό το παιχνίδι παίζεται από 3 παιδιά και πάνω, είναι πολύ εύκολο αλλά και πολύ αγαπητό. Κάνουμε ψηφοφορία και όποιος μένει τελευταίος τα « φυλάει ».

Μετράει πέντε – πέντε μέχρι το 100, έχοντας τα μάτια του κλειστά ή είναι συνήθως γυρισμένος προς έναν τοίχο για να μη βλέπει τους άλλους που προσπαθούν να κρυφτούν κάπου πριν τελειώσει το μέτρημα.

Όταν τελειώσει το μέτρημα φωνάζει « φτου, φτου και βγαίνω ! » και αρχίζει να ψάχνει να τους βρει. Όποιον βρει πρώτο τρέχει στο σημείο που μετρούσε για να προλάβει να τον « φτύσει » και αυτός τότε θα τα «φυλάει» την επόμενη φορά.

Με τον ίδιο τρόπο προσπαθεί να τους βρει όλους. Το τελευταίο κρυμμένο παιδί μπορεί να τους γλιτώσει όλους όσους βρήκε αυτός που «φύλαγε», αρκεί να πάει και να τα «φτύσει» πρώτο λέγοντας «φτου, φτου για όλους ! » στο σημείο που μετρούσε το πρώτο παιδί.

B.2. ΜΗΛΑ

Το παιχνίδι αυτό παίζεται με μπάλα και με τουλάχιστον 3 παιδιά. Αν είναι πολλά τα παιδιά χωρίζονται σε δυο ομάδες.

Αν είναι τρία παιδιά τότε ένα βρίσκεται αριστερά το άλλο δεξιά, σε απόσταση περίπου 10 μέτρων, και το τρίτο ανάμεσά τους.

Αν είναι ομάδες παιδιών τα μισά της μιας ομάδας πάνε αριστερά, τα άλλα μισά δεξιά και όλα της δεύτερης ομάδας ανάμεσά τους.

Σκοπός των παιδιών που βρίσκονται αριστερά και δεξιά είναι να «κάψουν» τα παιδιά που είναι ανάμεσά τους. Τα «καίνε» όταν τα χτυπήσουν με την μπάλα. Όποιον «καίνε» βγαίνει από το παιχνίδι.

Μπορεί όμως κάποιος να πιάσει την μπάλα πριν ακουμπήσει κάτω και τότε έχει ένα « μήλο » δηλαδή μια ακόμη «ζωή» και αυτήν την κρατά για τον εαυτό του όταν τον «κάψουν» να συνεχίσει το παιχνίδι ή την δίνει σε όποιον θέλει που έχει «καεί» και μπορεί αυτός να μπει μέσα.

Έτσι συνεχίζεται το παιχνίδι μέχρι οι έξω να κάψουν όλους τους μέσα.

Αν μείνει ένας μόνο από την μέσα ομάδα ονομάζεται «μάνα» και πρέπει να τον «κάψουν» ρίχνοντας μέχρι 10 ή 12 φορές. Αν τον πετύχουν πριν τη 10^η ή 12^η φορά τότε η έξω ομάδα μπαίνει μέσα και η μέσα βγαίνει έξω. Αν δεν τον πετύχουν η ομάδα του κάνει μια νίκη και μπαίνουν όλοι πάλι μέσα.

B.3. ΣΧΟΙΝΑΚΙ

Παίζεται από τρία παιδιά και πάνω και ένα σχοινάκι.

Δύο παιδιά κρατάνε το σχοινάκι από τις άκρες του και ακολουθώντας πάντα την ίδια κατεύθυνση γυρίζουν το σχοινάκι γύρω-γύρω . Η κίνηση πρέπει να είναι συνεχόμενη και όχι πολύ γρήγορη για να προλάβουν τα άλλα παιδιά να μπουν κάτω από το σχοινάκι και να το πηδήσουν όταν φτάσει κάτω από τα πόδια τους.

Αν τα παιδιά είναι δύο μπορούν να παίξουνε, δένοντας τη μία άκρη του σχοινιού σ' ένα δέντρο.

Ακόμη και μόνοι μας μπορούμε να παίξουμε σχοινάκι. Κρατώντας με τα δυο μας χέρια τις άκρες του σχοινιού το γυρίζουμε κάνοντάς το στεφάνι πάνω από το κεφάλι μας και πηδάμε όταν το σχοινί περνάει κάτω από τα πόδια μας.

B.4. ΤΑ 12 ΞΥΛΑΚΙΑ

Παίζεται με πολλά παιδιά. Τα παιδιά χωρίζονται σε δύο ομάδες.

Η ομάδα Α στήνει ένα τούβλο κάτω και βάζει πάνω στο τούβλο ένα κομμάτι φαρδύ ξύλο και πάνω στο ξύλο 12 ξυλάκια. Τα παιδιά της ομάδας Β είναι γύρω από τα ξυλάκια και κρατάνε την μπάλα. Ένα παιδί από την ομάδα Α πατάει το ξύλο και τινάζονται τα 12 ξυλάκια μακριά. Η ομάδα Β κρατάει την μπάλα και προσπαθεί να χτυπήσει τα παιδιά της ομάδας Α ενώ εκείνα προσπαθούν να στήσουν τα ξυλάκια πάνω στο ξύλο αλλά χωρίς να «καούν». Τα παιδιά της ομάδας Α βρίσκονται σε τέτοια απόσταση ώστε να μη μπορούν τα παιδιά της ομάδας Β να τα «κάψουν».

Αν η ομάδα Α καταφέρει να βάλει πάνω στο ξύλο και τα 12 ξυλάκια είναι νικήτρια του παιχνιδιού.

Αν όμως η ομάδα Β «κάψει» όλα τα παιδιά της ομάδας Α τότε νικήτρια είναι η ομάδα Β.

B.5. ΤΥΦΛΟΜΥΓΑ

Παίζεται με πολλά παιδιά.

Κάνουν έναν κύκλο και δένουν τα μάτια ενός παιδιού με ένα μαντήλι για να μη βλέπει και αρχίζουν τα υπόλοιπα παιδιά να το πειράζουν και να το προκαλούν να τα πιάσει.

Αν καταφέρει και πιάσει κάποιο, προσπαθεί να μαντέψει ποιο είναι, εξετάζοντας τα ρούχα του, ψηλαφώντας το ή κάνοντάς το να μιλήσει ή να γελάσει.

Αν το βρει, τότε βάζουν σ' εκείνο το μαντήλι και αρχίζουν από την αρχή, διαφορετικά συνεχίζει το ίδιο το παιδί.

Πολλές φορές για να μην κινούνται τα παιδιά όπου θέλουν και για να προστατεύεται και το παιδί με το μαντήλι, δένουν ένα σχοινί μεγάλο ή ένα λάστιχο μεγάλο και έτσι όλοι παίζουν μέσα στον κύκλο που ορίζει το σχοινί ή το λάστιχο.

Γ.1. ΤΑ ΑΥΓΑ

Τα αυγά παίζονται με μπάλα. Πετάς την μπάλα στον τοίχο και πριν χτυπήσει κάτω την πηδός. Αν σε ακουμπήσει χάνεις και πας και στέκεσαι στον τοίχο.

Οι άλλοι παίχτες πρέπει να ρίξουν την μπάλα πάνω από το ύψος σου. Όσοι δεν το καταφέρουν χάνουν και στέκονται στον τοίχο.

Το παιχνίδι συνεχίζεται μέχρι να μείνει μόνο ένα παιδί. Αυτό κάνει το αυγό του, δηλαδή ρίχνει την μπάλα στον τοίχο πάνω από το κεφάλι του πιο ψηλού και την πηδάει.

Αν χάσει βγαίνουν όλοι και μπαίνει εκείνο μέσα. Αν δε χάσει χτυπάει την μπάλα τρεις φορές πάνω από το κεφάλι κάθε παίχτη να παίζει βόλεϊ. Αν του πέσει ή δε τη χτυπήσει πάνω από το κεφάλι ενός παίχτη τότε εκείνος βγαίνει.

Οι υπόλοιποι έχουν τρεις ευκαιρίες για να βγουν. Τους δίνει τη μπάλα και κολλημένοι στον τοίχο τη χτυπούν πάνω από το κεφάλι τους στον τοίχο. Ενώ το παιδί που είναι έξω προσπαθεί να την πιάσει πριν πέσει κάτω. Αν δεν την πιάσει τότε το παιδί που την έριξε βγαίνει. Αν την πιάσει τότε ρίχνει άλλες δύο βολές. Αν τις πιάσει κι αυτές τότε το παιδί μένει μέσα. Αυτό γίνεται με όλους τους παίχτες μέχρι τον τελευταίο. Μετά όσοι έμειναν από πριν μέσα παραμένουν εκεί και όσοι βγήκαν παίζουν ρίχνοντας την μπάλα πάνω από το κεφάλι του ψηλότερου.

Έτσι συνεχίζεται το παιχνίδι.

Γ.2. ΙΕΡΙΧΩ – ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

Παίζεται με δύο ομάδες που βρίσκονται η μία απέναντι απ' την άλλη και ένα άλλο παιδί βρίσκεται ανάμεσα απ' τις δύο ομάδες και λέει μια ιστορία που να έχει μέσα τις λέξεις Ιεριχώ και Ιερουσαλήμ.

Όταν το παιδί πει, μέσα στην ιστορία του, τη λέξη «Ιερουσαλήμ» τότε η ομάδα που είναι Ιερουσαλήμ πρέπει να σκύψει. Όταν πει «Ιεριχώ» θα σκύψει η ομάδα που είναι Ιεριχώ.

Όποια παιδιά μπερδεύουν και αντί να σκύψουν με την ομάδα τους σκύψουν με την άλλη ομάδα βγαίνουν έξω από το παιχνίδι.

Όποια ομάδα μένει με περισσότερους παίχτες νικά!

Γ.3. ΛΕΞΟΥΛΕΣ

Τα παιδιά κάνουν έναν κύκλο. Ένα παιδί στέκεται στη μέση. Κρατάει ένα μαντήλι δεμένο κόμπο. Το πετάει σε ένα από τα παιδιά του κύκλου και συγχρόνως του λέει και μια λέξη: π.χ. «γαρύφαλλο».

Το παιδί που δέχεται το μαντήλι πρέπει να απαντήσει αμέσως, λέγοντας μια λέξη που έχει σχέση με το γαρύφαλλο, και να ρίξει γρήγορα το μαντήλι πίσω. Τώρα ο μεσαίος θα ρίξει το μαντήλι σ' άλλο παιδί και θα του πει μια άλλη λέξη. Και αυτό το παιδί πρέπει να απαντήσει με κάτι σχετικό.

Χάνει όποιος αργεί να απαντήσει ή απαντάει με κάτι άσχετο.

Το παιχνίδι πρέπει να παίζεται πολύ γρήγορα για να σαστίζουν οι παίχτες.

Γ. ΡΟΛΟΓΑΣ

Το παιχνίδι αρχίζει με ένα παιδί να «φυλάει» στον τοίχο και οι άλλοι να βρίσκονται πίσω του σε μια ίσια γραμμή και σε αρκετά μεγάλη απόσταση.

Όλα μαζί τα παιδιά φωνάζουν: « Ρολογά, ρολογά, τι ώρα είναι;». Ο ρολογάς λέει: « Να κάνετε 6 βήματα μπροστά».

Αν ένα παιδί πλησιάσει κοντά του και τον ακουμπήσει τότε ο ρολογάς προσπαθεί να πιάσει ένα από τα παιδιά ενώ εκείνα τρέχουν να πάνε στη γραμμή. Αν πιάσει κάποιον τότε αυτός γίνεται ρολογάς και τα «φυλάει». Αν δεν πιάσει κανέναν τότε τα «φυλάει» πάλι αυτός !

Γ.5. ΨΕΙΡΕΣ

Παίζεται με τρία και περισσότερα παιδιά και μια μπάλα.

Το κάθε παιδί διαλέγει ποια χώρα θα είναι και μετά σχηματίζουν κύκλο. Αυτός που έχει την μπάλα την πετάει ψηλά και λέει το όνομα μιας χώρας.

Το παιδί που διάλεξε να είναι αυτή η χώρα πρέπει να πιάσει την μπάλα. Αν την πιάσει τότε πετάει αυτό την μπάλα ψηλά και λέει το όνομα μιας άλλης χώρας. Αν δεν τη πιάσει τα άλλα παιδιά

αρχίζουν να τρέχουν και αυτό παίρνει την μπάλα από κάτω και λέει : « 1, 2, 3 στοπ» και τα παιδιά πρέπει να σταματήσουν όπου έφτασε το καθένα.

Μετά διαλέγει το παιδί που είναι πιο κοντά του, κάνει τρία βήματα, και προσπαθεί να το «κάψει». Αν τα καταφέρει εκείνο το παιδί θα έχει μία ψείρα, αν δεν τα καταφέρει παίρνει το ίδιο μία ψείρα.

Όποιο παιδί μαζέψει 5 ψείρες του βγάζουν παρατσούκλι ενώ όποιο φτάσει τις 10 ψείρες του κρύβουν το παπούτσι του.